

lade deres Børn møde eller ikke, er et andet Spørgsmaal. Jeg anser den Bestemmelse, der giver Biskoppen en saadan Ret, for meget uheldig. Er der f. Eks. i en Kommune flere Skoler, kan man tænke sig, at Biskoppen vil benytte sin Ret paa den Maade, at han kræver at samles med Børnene enten i Kirken eller i en af Kommunens Skoler, og at saa Lærerne fra de øvrige Skoler skulle komme dragende med hele deres Børneflokk hele eller halve Mil til det Sted, Biskoppen har sat som Mødested, og saa skulle Børnene der af Biskoppen overhøres i Kristendomskundskab. Jeg tror, det ikke er nogen som helst Nytte til at beholde denne Bestemmelse. Derfor have vi fra Socialdemokratiets Side foreslaaet, at den helt udgaar.

Angaaende den private Skole have vi stillet det Ændringsforslag, at dens Lokaler maa opfylde de samme Fordringer, som stilles til de offentlige Skoler. Er det nødvendigt, at den offentlige Skole f. Eks. skal have et vist Rumfang for hvert Barn, eller at der foretages visse hygiejniske Foranstaltninger ved den, er det i lige saa høj Grad nødvendigt for den private Skoles Vedkommende. Jeg finder det derfor naturligt, at en Bestemmelse som den, vi her foreslaa, indsættes i dette Lovforslag.

Endvidere have Socialdemokraterne optaget de Bestemmelser, den nedsatte Kommission foreslog vedrørende Ministeriets Konsulent i Skolespørgsmaal, og vi have ønsket, at denne Konsulentstilling maa blive til et fast Embede. Nu ere Forholdene, synes jeg, meget uheldige for den Konsulent, der findes i Kultusministeriet. Det er en Mand, der lønnes med et Honorar paa Finansloven af 3,000 Kr., og desuden faar han Rejsepenge og Diæter, hver Gang han bliver sendt ud omkring, men han har ingen Pensionsret. Det er i det hele en meget løs Stilling, han har. Man har derfor maattet bøde derpaa ved at tillægge denne Mand andre Honorarer. Saaledes har han faaet et Honorar for at føre Tilsyn med Lærereksamen, og man har et andet Sted paa Kultusministeriets Budget tillagt ham et mindre Honorar for at føre Tilsyn med de Læse- og Lærebøger, der skulle autoriseres i Skolerne. Man har altsaa maattet plukke lidt Lønning sammen til ham hist og her, men hans Stilling er meget usikker, og han har ingen Pensionsret. Jeg synes, det er meget uheldigt, at denne Ministerkonsulent skal staa i et saa afhængigt Forhold og i et saa løst Forhold til Skolen. Vi have derfor sluttet os til Kom-

missionens Forslag om at gøre Stillingen til et fast Embede med Pensionsret. Jeg tror, det er meget heldigt, at der i Kultusministeriet sidder en virkelig skolekyndig Mand. Det er ellers for det meste Jurister, og det er Jurister, der træffe Afgørelser om Skoleforhold. Nu skal jeg villig indrømme, at laagt de fleste Spørgsmaal, som komme til Afgørelse i Ministeriet, ere af økonomisk eller juridisk Art, men nægtes kan det dog ikke, at ogsaa en hel Mængde rent pædagogiske Spørgsmaal komme til Afgørelse i Kultusministeriet, og da vilde det netop være heldigt, synes jeg, at det var en skolekyndig Mand, der stod som Konsulent for Ministeren. Der er saa meget mere Grund til at oprette dette Embede, som man maa huske paa, at Kultusministrene ere som Lillierne paa Marken, der staa i Dag, men i Morgen kastes i Ilden; de veksle meget hyppigt. I den Tid, jeg har siddet paa Rigsdagen, have vi haft ikke mindre end 8 Kultusministre, det vil sige, at de have haft en gennemsnitlig Tjenestetid af et Par Aar, og det vil atter sige, at naar Kultusministeren har været saa længe i Tjenesten, at han har begyndt at sætte sig lidt ind i Spørgsmaalene, skifter han, og saa kommer der en ny. Derfor vilde det være godt, om der fandtes et fast Punkt indenfor Kultusministeriet vedrørende Skolen, og det vilde kunne tilvejebringes ved, at man gav Ministerens nuværende Konsulent den Stilling, som vi ved vort Forslag have tænkt os.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger om Kirkesanger- og Organisttjenesten. Ogsaa paa dette Omraade have Socialdemokraterne ment, at det var bedst at følge de Forslag, der vare fremsatte af Kommissionen, saa at Lærerne kunne blive frigjorte fra Kirke- og Organisttjenesten. Det er et Spørgsmaal, som vi ofte have drøftet her, og jeg har mange Gange udtalt mig om det, og skulde jeg sige noget derom nu, vilde det kun kunne blive Gentagelser af, hvad jeg har sagt tidligere. Jeg tror, at det er heldigt, at Lærerne frigøres helt fra Kirkens Tjeneste. Nu maa Læreren desværre ofte forsømme sin Gerning i Skolen for at kunne passe Kirketjenesten, idet mange af de kirkelige Handlinger falde paa Hverdage. Jeg skal her citere nogle faa Ord, som Chr. Berg udtalte her i Folketinget for allerede 32 Aar siden. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse dem: „Det vil være nødvendigt for Skolen som Oplysningsanstalt at blive frigjort for det gejst-